

Ušerio sindromas: klinikinis atvejis

A. Vilkevičiūtė*

R. Liutkevičienė**

A. Gelžinis***

L. Kriauciuonienė**

*Lietuvos sveikatos mokslų universitetas, Medicinos akademija, Neuromokslų instituto Oftalmologijos laboratorija

**Lietuvos sveikatos mokslų universitetas, Medicinos akademija, Neuromokslų instituto Oftalmologijos laboratorija; Lietuvos sveikatos mokslų universiteto ligoninės Akių ligų klinika

***Lietuvos sveikatos mokslų universiteto ligoninės Akių ligų klinika

Santrauka. Pagrindiniai Ušerio sindromo simptomai: pigmentinis retinitas, klausos netekimas ir pusiausvyros sutrikimas. Šis sindromas buvo pavadintas anglų kilmės oftalmologo Charles Usher vardu. Ušerio sindromas yra paveldimas autosominiu recessyviniu būdu. Yra išskiriamai trys klinikiniai Ušerio sindromo tipai: I, II ir III bei diskutuojama apie IV potipio galimybę. Kadangi Ušerio sindromas pakenkia regos aštrumą, klausą ir pusiausvyrą, diagnozei nustatyti tikslingu ištirti visas tris sistemos. Oftalmologiniams ištyrimui tikslingu nustatyti: regos aštrumą, ištirti akių dugną ir atliki akių dugno fotografiją, ištirti akiplotij, tamsinę adaptaciją, atliki elektroretinogramą. Klausai ištirti tikslingu nustatyti klausos slenksčius aukštą dažnių diapazone. Pusiausvyros sutrikimui ištirti naudojama elektronistagmograma – matuoja nevalingus akių judesius, pagal kuriuos yra nustatomи pusiausvyros sutrikimai. Yra nustatyta 11 lokusų ir 9 genai, lemiantys Ušerio sindromo išsivystymą. Šiuo metu nėra medikamentinio gydymo šiam sindromui gydyti, tačiau tikslingu skubiau nustatyti diagnozę, kad būtų galima kuo anksciau pradēti taikyti pagalbines priemones ir pradēti mokymą pagal specialią programą. Šiame straipsnyje pateikiame klinikinį atvejį berniuko, kuriam įtaromas Ušerio sindromas, ir literatūros apžvalgą, kuri padėtų geriau pažinti Ušerio sindromą.

Raktažodžiai: pigmentinis retinitas, īgimtas kurtumas, paveldėjimas, klinikinis atvejis, įtarimas.

Neurologijos seminarai 2015; 19(66): 292–295

IVADAS

Ušerio sindromas buvo pavadintas anglų kilmės oftalmologo Charles Usher vardu. Jis yra paveldimas autosominiu recessyviniu būdu. Šiam sindromui būdingas neurosensorinis klausos praradimas, pigmentinis retinitas (RP) ir, kai kuriais atvejais, vestibularinio aparato disfunkcija (pusiausvyros sutrikimai) [1]. 1914 m. Charles Usher išnagrinėjo 69 šios ligos patologijos ir per davimo atvejus, tačiau ji pirmą kartą buvo aprašyta dar 1858 m. Albrecht von Grafe. Jis apraše kurčią pacientą, sergančią pigmentiniu retinitu, kuris turėjo du brolius su taip pačiais symptomais. Po trejų metų vienas iš jo mokinų, Richard Liebreich, išnagrinėjo Berlyno gyventojų populiaciją, kuriai buvo nustatytas kurtumas su pigmentiniu retinitu. Liebreich, tirdamas sergančiųjų genealoginius medžius, nustatė, kad Ušerio sindromas yra paveldimas recessyviniu būdu.

Taigi šiame straipsnyje pateikiame klinikinį atvejį berniuko, kuriam įtaromas Ušerio sindromas, ir trumpą literatūros apžvalgą, kuri padėtų geriau pažinti šį sindromą.

KLINIKINIS ATVEJIS

17-metis berniukas buvo stacionaruotas ištirti dėl pigmentinio retinito (RP) (lot. *Retinitis pigmentosa*), diagnozė buvo patvirtinta. Berniukas nuo mažens negirdi ir blogai mato tamsoje, turi kochlearinį implantą.

Paciento apžiūra (bendroji, specialioji):

V OD = 0,3, su akiniais sph+2,50 D cyl-1,00 D ax 9 =0,7; V OS=0,2, su akiniais sph+3,00 D cyl-1,00 D ax 179 =0,4;

V OD cc sph+2,25 D cyl-2,00 D ax 5 =0,8; V OS cc sph+2,50 D cyl-2,00 D ax 5 =0,7, daugiau korekcija regejimo negerina.

Obj.: žvairumo kampo nėra, akių obuolių judesiai laisvi, akys ramios, optinės trepės skaidrios, stiklakūniuose – ofuskacija, regos nervo diskai prominuojantys, gelsvo atspalvio, tinklainių pigmentacija netolygi, yra pavienės pigmento sankaupėlės tinklainių periferijoje, apatinėse dalyse stebimi pigmentuoti degeneracinių židinių, tinklainės plyšių nestebima, tinklainėse (visame plote) – netolygi pigmento dispersija su pavieniais depigmentuotais ploteliais (1 pav.).

Atlikti diagnostiniai tyrimai:

Perimetrija (135 taškų pilno lauko akiplotio tyrimas): dešinė akis – išlikęs centrinis akiplotis ~ 3–5 (mato tik du centrinius taškus), akiplotis koncentriškai susiaurėjęs.

OS akiplotis taip pat koncentriškai susiaurėjęs, mato tik 2 centrinius taškus (iki 5).

Adresas:

Alvita Vilkevičiūtė

LSMU Kauno klinikos, Akių ligų klinika

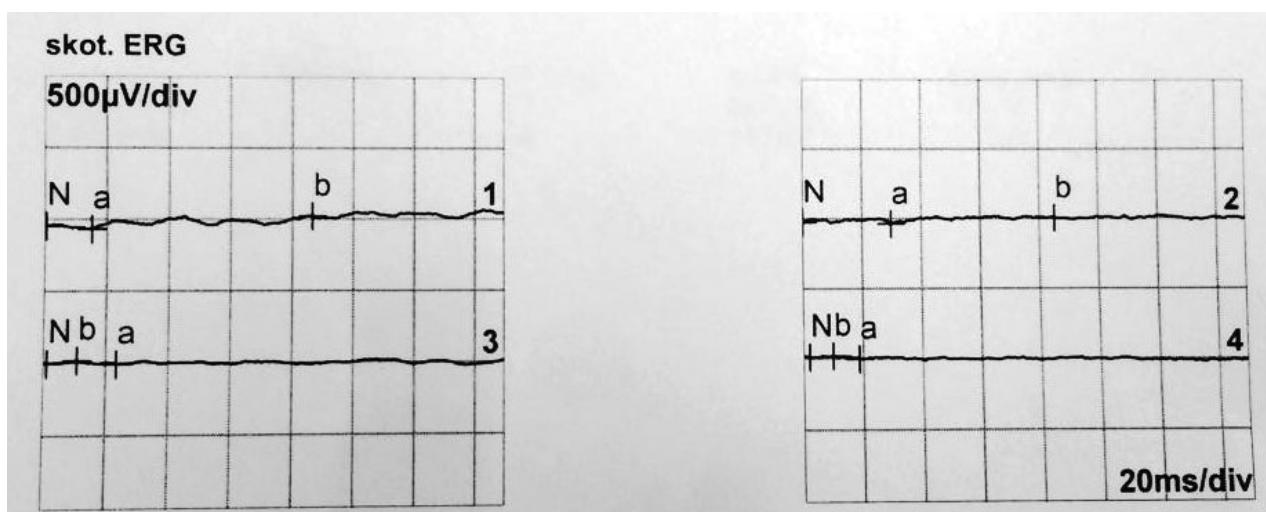
Eivenių g. 2, LT-50009 Kaunas

Tel. (8 6) 242 4461, el. paštas alvitavilkeviciute@gmail.com

1 pav. Dešinės ir kairės akių dugno fotografijos.

Regos nervo diskai prominujantys, ypač kairysis, gelsvo atspalvio, tinklainių pigmentacija netolygi, yra pavienės pigmento sankau-pélés tinklainių periferijoje, apatinėse dalyse stebimi pigmentuoti degeneracinių židiniai, tinklainės plyšių nestebima, tinklainėse (vi-same plote) – netolygi pigmento dispersija su pavieniais depigmentuotais ploteliais.

2 pav. Elektroretinografija: abiejų akių A ir B bangos neregistravojamos.

Elektroretinografija: OU A ir B bangos neregistravojamos.

Įvertinus klausos ir regos sutrikimus, pakitimų galima vertinti kaip Ušerio sindromą, tačiau rekomenduojama genetiko konsultacija dėl diagnostikos patvirtinimo.

DISKUSIJA

Ušerio sindromo dažnis – 1:10 000. 1 iš 2 pacientų, kuriems nustatytas ir aklumas, ir kurtumas, yra diagnozuojamas Ušerio sindromas [2]. Šiam genetiskai paveldimam sutrikimui būdingas ir klinikinis, ir genetinis heterogeniškumas. Tyrinėjant Ušerio sindromą, ilgą laiką buvo žinoma 11 lokusų ir 9 genų, lemiantys šį susirgimą, tačiau 2014 m. paskelbtame straipsnyje yra teigama, kad yra

16 lokusų ir 13 genų [3]. Ušerio sindromą lemiantys genai koduoja baltymus, kurie sudaro juntamujų plaukelių blakstienėles vidinėje ausyje ir tinklainės fotoreceptorius. Šių baltymų pažeidimai lemia klinikinių Ušerio sindromo simptomų pasireiškimą [4].

Ušerio sindromas skirstomas į 3 tipus: I tipui būdingas visiškas klausos netekimas, nefunkcionuojantis vestibularinis aparatas ir per pirmajį dešimtmetį pasireiškiantis pigmentinis retinitas. II tipo Ušerio sindromui būdingas įgimtas vidutinio sunkumo kurtumas, paauglystėje ar po brendimo prasidedantis RP, o vestibularinio aparato funkcija dažniausiai nepažeista. III tipui klausos praradimas pasireiškia palaipsniui, pigmentinis retinitas gali prasidėti bet kuriame amžiuje, o vestibularinio aparato funkcijos sutrikimai pasireiškia ne visais atvejais [5]. Dažniausias yra II Ušerio sindromo tipas

[6]. Kai kuriais atvejais pacientui nenustatomas nė vienas iš šių tipų, todėl diagnozuojamas „atipinis Ušerio sindromas“ [1].

Progresuojančią regos sutrikimą sukelia PR, kai fotoreceptorių ląstelės pradeda degeneruoti nuo tinklainės periferijos centro link, kartu degeneruoja ir geltonoji dėmė, kuri yra atsakinga už smulkų detalių ir spalvų matymą. Fotoreceptorių degeneracija pirmiausia pastebima kaip regėjimo sutrikimas tamsoje (lot. *Nyctalopia*), vėliau praranda periferinis regėjimas ir tunelinis matymas, vėliau pacientas visiškai apanga. Degeneracinių požymiai – pigmento sankaupos tinklainėje, gali būti pastebimos oftalmoskopu ligos pradžioje, kai tik prasideda regėjimo sutrikimai [7]. Oftalmologiniam ištyrimui tikslina nustatyti: regos aštrumą, ištirti akių dugną ir atliki akių dugno fotografiją, ištirti akiplotį, tamsinę adaptaciją, atliki elektroretinogramą.

Tiriant klausą, nustatomi klausos slenksciai aukštų dažnių diapazone, o pusiausvyros sutrikimai ištiriama naujodant elektronistagmogramą – matuojami nevalingi akių judesiai, pagal kuriuos yra nustatomi pusiausvyros sutrikimai. Pusiausvyros ir klausos sutrikimai atsiranda, kai sutrinka vidinėje ausyje esančių plaukelių ląstelių – sensorinių ląstelių aprūpinimas. Ušerio sindromo atveju, mutavus tam tikriems genams, sutrinka reikalingų balytymų sintetinimas. Ląstelės žūsta, todėl nebeperduoda garso ir judėjimo signalų smegenims. Garso signalai taip pat gali būti neperduodami ir dėl pažeisto klausos nervo. Vidinės ausies funkcijos sutrikimus gali sukelti ir kitos ligos, traumas ar vaistai, todėl sunku nustatyti tikslias pusiausvyros ir klausos sutrikimų priežastis.

Genetiniai faktoriai yra labai svarbūs sindromo vystymisi ir kiekvienam jo tipui priskiriami skirtingi genai. Daugiausia rasta I tipui priskiriamų genų: *MYO7A*, *USH1C*, *CDH23*, *PCDH15*, *SANS*, II tipui priskiriamų trys genai: *USH2A*, *VLRG1*, *WHRN*, o Ušerio sindromo III tipui yra rastas tik vienas genas (*CLRN1*), kurio koduojamo balytumo funkcija vis dar néra išaiškinta [8].

Genetinis ištyrimas labai svarbus norint patvirtinti diagnozę, nes Ušerio sindromas yra reta liga, o symptomai labai panašūs į keletą kitų sindromų, tokų kaip Alporto, Alstromo, Bardet-Biedl ar Kokaino sindromas, Friedricho ataksa.

Ušerio sindromas yra tyrinėjamas daugelyje šalių, mokslininkai ieško šią ligą nulemiančių genetinių žymenų ir būdų, kaip sumažinti jų įtaką ligos pasireiškimui ir jai gydyti. Ušerio sindromo gydymas dar neatrastas, tačiau nemažai atlirkų tyrimų teikia vilčių, kad šią ligą, kaip ir daugelį kitų, bus galima išgydyti naudojant indukuotas pliuripotentines ląsteles [9]. Mokslininkų duomenimis, vitamino A palmitatas gali padėti sulėtinti pigmentinio retinito vystymąsi, tačiau ne visais PR atvejais galima taikyti šį preparatą [10, 11]. Klausos sutrikimui pašalinti dažniausiai yra naudojami kochleariniai implantai. Svarbiausia yra kuo anksčiau nustatyti ligą ir imtis visų įmanomų priemonių, kad pacientas galėtų kuo greičiau adaptuotis prie klausos ir regos sutrikimų bei jų sukeliamų gyvenimo kokybės pokyčių.

APIBENDRINIMAS

Dar neatlikus genetinio tyrimo dėl pasireiškiančių simptomų, pacientui galima įtarti Ušerio sindromo II tipą, kuriam būdingi klausos sutrikimai, ir RP, pasireiškiantį matymo sutrikimais naktį, vėliau akiplotio susiaurėjimu. Pacientui atliki tyrimai rodo koncentrišką akiplotio susiaurėjimą abiem akims – tunelinis akiplotis, kai prarandamas periferinis regėjimas. Akių dugnuose stebimos pavienės pigmento sankaupėlės, tinklainių periferijoje ir apatinėse tinklainės dalyse matomi pigmentuoti degeneracinių židinių ir netolygi pigmento dispersija su pavieniais depigmentuotais ploteliais, kas būtų būdinga Ušerio sindromui.

Deja, neturime galimybų ištirti pusiausvyros sutrikimų, kurie dažniausiai nepasireiškia esant II sindromo tipui. Šis tipas yra dažniausias, tačiau sunkiausiai nustatomas dėl skirtingame amžiuje pasireiškiančių simptomų, kurie dažnai gali būti priskiriami kitoms ligoms ar sindromams. Šiuo atveju genetiko konsultacija ir Ušerio sindromo genetinių žymenų tyrimai padėtų nustatyti tikslią diagnozę. Diagnozavus ligą, būtų galima kuo greičiau imtis visų priemonių, kurios padėtų pagerinti paciento būklę, adaptaciją ir tolimesnę priežiūrą.

Literatūra

1. Aparisi MJ, Aller E, Fuster-García C, García-García G, Rodrigo R, et al. Targeted next generation sequencing for molecular diagnosis of Usher syndrome. *Orphanet J Rare Dis* 2014; 9: 168.
2. Alzuhairy SAS, Alfawaz A. Nongranulomatous anterior uveitis in a patient with Usher syndrome. *Saudi J Ophthalmol* 2013; 27(4): 295–8.
3. Mathur P, Yang J. Usher syndrome: hearing loss, retinal degeneration and associated abnormalities. *Biochim Biophys Acta* 2015; 1852(3): 406–20.
4. Benson MD, MacDonald IM. Bilateral uveitis and Usher syndrome: a case report. *J Med Case Rep* 2015; 9: 60.
5. Millán JM, Aller E, Jaijo T, Blanco-Kelly F, Giménez-Pardo A, Ayuso C. An update on the genetics of Usher syndrome. *J Ophthalmol* 2011; 2011: Article ID 417217.
6. Krawitz PM, Schiska D, Krüger U, Appelt S, Heinrich V, et al. Screening for single nucleotide variants, small indels and exon deletions with a next-generation sequencing based gene panel approach for Usher syndrome. *Mol Genet Genomic Med* 2014; 2(5): 393–401.
7. Williams DS. Usher syndrome: animal models, retinal function of Usher proteins, and prospects for gene therapy. *Vision Res* 2008; 48(3): 433–41.
8. Ratnam K, Västinsalo H, Roorda A, Sankila EM, Duncan JL. Cone structure in patients with usher syndrome type III and mutations in the Clarin 1 gene. *JAMA Ophthalmol* 2013; 131(1): 67–74.
9. Yvon C, Ramsden CM, Lane A, Pownall MB, da Cruz L, et al. Using stem cells to model diseases of the outer retina. *Comput Struct Biotechnol J* 2015; 13: 382–9.
10. Berson EL, Rosner B, Sandberg MA, Hayes KC, Nicholson BW, et al. A randomized trial of vitamin A and vitamin E supplementation for retinitis pigmentosa. *Arch Ophthalmol* 1993; 111: 761–72.

11. Radu RA, Yuan Q, Hu J, Peng JH, Lloyd M, et al. Accelerated accumulation of lipofuscin pigments in the RPE of a mouse model for ABCA4-mediated retinal dystrophies following Vitamin A supplementation. *Invest Ophthalmol Vis Sci* 2008; 49: 3821–9.

**A. Vilkevičiūtė, R. Liutkevičienė, A. Gelžinis,
L. Kriauciūnienė**

USHER SYNDROME: CASE PRESENTATION

Summary

The main Usher syndrome symptoms are: retinitis pigmentosa, hearing loss, and balance disorders. It was named after a British ophthalmologist, Charles Usher. Usher syndrome is inherited as an autosomal recessive trait. Three types of Usher syndrome are known: I, II and III and it is discussed about IV subtype possibility. Because Usher syndrome damages vision acuity, hearing and balance, diagnosis of the disorder usually includes the evaluation

of all three systems. For ophthalmological examination it is appropriate to determine visual acuity, examine and perform a photography of fundus, examine visual field, dark adaptation, and perform an electroretinogram. It is appropriate to determine hearing limits at the range of high frequencies. To examine balance disorders an electronystagmogram is used – it measures involuntary eye movements that can signify a balance problem.

There are determined 11 locus and 9 genes that cause development of Usher syndrome.

Currently, there is no treatment for Usher syndrome, so it is appropriate to determine the diagnosis as early as possible in order to begin using support tools and special educational training programs.

We present the case of boy with suspected Usher syndrome, also literature review, which we hope will help to better recognise Usher syndrome.

Keywords: retinitis pigmentosa, congenital deafness, inheritance, case presentation, suspicion.

Gauta:
2015 08 11

Priimta spaudai:
2015 09 04